

FŐLDAL ARS POETICA ELÉRHETŐSÉG LINKEK KIK VAGYUNK? KEDVENCEKHEZI KEZDŐDALSNAKI

Rovatok

Címlap

Ma történt

Jürgen Graf: A holokauszt-revizionizmus rövid történeti áttekintése (2000-ig)

antidogma.hu, k, 2001/01/30 - 01:00 [Soá-mánia](#)

1950: Paul Rassinier volt francia ellenálló és a buchenwaldi koncentrációs tábor egykori lakója közlésezi a Le mensonge d'Ulysse (Odüsszeusz hazugsága) c. könyvét, amelyben azt állítja, hogy Buchenwaldban nem voltak gázkamrák. Rassinier úgy gondolja, hogy némelyik táborban kétségtelenül léteztek gázkamrák, de az elgázoltított áldozatok száma viszonylag alacsony volt.

1964: Rassinier a Le drame des Juifs européens (Az európai zsidók drámája) c. művében a gázkamra- és a zsidó megsemmisítési történetet „minden idők leghátborzongatóbb hazugságának” nevezi, és kimutatja a hatmillió szám lehetetlenségét.

1967: Meghal Paul Rassinier, a revizionizmus atyja.

1972: Richard Harwood: Did Six million really die? (Valóban hatmillió halt meg?). Noha ez a nagysikerű brosúra nem tökéletes, számos kényszerítő érvelést tartalmaz a hagyományos holokauszt-sztori ellen.

1976: Arthur R. Butz: The Hoax of the Twentieth Century (A huszadik század megtévesztése). Ez a könyv, amely nagy előrelépést jelez a revizionizmus történetében, igazi klasszikussá fog válni, bár nem egy könnyű olvasmány. Butz, az elektromérnöki tudomány professzora ragyogóan bizonyítja, hogy lehetetlen, hogy a szövetségesek ne tudtak volna egy tömeggyilkosságról a német befolyás alatt álló övezetben. Ha értesültek volna egy ilyen tömeges megsemmisítésről, reagáltak volna annak érdekében, hogy leállítsák. Azonban nem tettek semmit sem, mert tudták, hogy a zsidó szervezetek állításai csupán a háborús propaganda szüleményei.

1978: Wilhelm Stäglich: Der Auschwitz Mythos (Az Auschwitz-mítosz). Stäglich, aki német bíró, mesterien elemzi az ortodox auschwitzi kártérítési igények alapját és bizonyítja azok ürességét. Az utolsó fejezetben a hírhedt Auschwitz-pert boncolgatja, amelyet Frankfurtban tartottak 1963 és 1965 között, és kimutatja, hogy a német igazságszolgáltatási rendszer megszegte a törvényszéki etika valamennyi normáját annak érdekében, hogy „bizonyítsa” a zsidók állítólagos tömeges legyilkolását Auschwitzban.

1979: Robert Faurisson francia revizionista professzor különböző cikkeket tesz közzé, amelyekben kimutatja az auschwitzi elgázosítási történet technikai lehetetlenségét. Ettől kezdve a revizionista kutatás a technikai szempontokra helyezi a hangsúlyt.

1980: Serge Thion francia revizionista közlésezi a Vérité historique ou vérité politique? (Történelmi igazság vagy politikai igazság?) c. nagyon fontos könyvét a revizionizmusról és a Faurisson-ügyről.

1982: Faurisson: Réponse à Pierre Vidal-Naquet (Válasz Pierre Vidal-Naquet-nak). A franciaországi zsidó történész, Pierre Vidal-Naquet tisztán érzelmi antirevizionista ömlengésére válaszolva Robert Faurisson kimutatja, hogy a revizionizmus ellenségeinek nincsenek komoly érveik.

1983: Walter Senning német-amerikai revizionista közlésezi a The Dissolution of Eastern European Jewry (A kelet-európai zsidóság felbomlása) c. művét, amely kizárólag zsidó és angolszász forrásokon alapul, és második világháborús zsidó népesség veszteségeinek a mindaddig legkomolyabb vizsgálata. Senning arra a következtetésre jut, hogy mintegy 1,3 millió zsidó halt meg a háború alatt, de ennek a veszteségnek csak kevesebb mint a fele tulajdonítható a német politikának; a zsidó háborús áldozatok több mint a fele katonaként halt meg a fronton, vagy a szovjet deportálások során.

1984: Terroristák felgyújtják Kaliforniában a holokauszt revizionista szellemiségű kutatásával foglalkozó Institute for Historical Review épületét.

1985: Az első Zündel-per a kanadai Torontóban. Ernst Zündel német állampolgárt a Did Six million really die? c. Harwood-pamflet terjesztéséért állítják bíróság elé. Mivel Kanadában nincs antirevizionista törvény, a bíróság egy homályos angol középkori törvényt alkalmaz, amely megtiltja a „hamis hírek terjesztését”. Noha Zündel 15 hónapi börtönrre ítélik, a per katasztrófa a holokauszt-sztori hívei számára, mivel különböző vezető szakértők adhatják elő érveiket a zsidók állítólagos megsemmisítése

Február 7.

1386. február 7. A budai várban véres „puccsot” követnek el II. (Kis) Károly király ellen. Az Erzsébet anyakirálynő és lánya, Mária érdekében és cinkosságával Garai Miklós volt nádor által kitervelt merényletet több országnagy – köztük Garai és Alsányi Bálint pécsi püspök – jelenlétében Forgách Balázs követi el, kardjával orvul Károly fejére sújtva. Ezután a súlyosan sérült királyt Visegrádon fogságba vetették, és valószínűleg méreggel végeztek vele. Hívei alig fél évvel később megbosszulták halálát: a garai vár közelében lemészárolták Garait és Forgáchot, Erzsébetet Novigrádon megfojtották, Máriát pedig fogságba vetették.

1636. február 7. IV. Fülöp spanyol király leirata szerint a korona gyarmatainak számos kóbor pap vándorolt, akik a legkülönfélébb bűncselekményeket követték el. Az egyházi személyek jellemzéséről készült korabeli királyi okiratokban ilyen jelzők szerepelnek: „idióták”, „züllöttek”, „kapzsis”,

„tanulatlanok”, „botránnyhősök” és hasonlóak. (Vö. 1921. február 17.)

1945. február 7. „A lengyelek annyira nem területek foglalhatnak el, amennyit csak akarnak. (...) Tudatában vagyok annak, hogy sok angol sokkal az a gondolat, hogy emberi lények millióit erőszakkal át lehet telepíteni, engem azonban egyáltalán nem. (...) Már megöltünk hat-hétmillió németet, tehát elég hely van Németországban a keleti régiókban élő németek számára”, jelenti ki Churchill a brit parlamentben. (Vö. 1945. február 4.)

- Aktualitás
- Saulizmus
- Neosaulizmus
- Mohamedizmus
- Soá-mánia
- Reáltörténelem
- Para-PC
- Nonkonform naptár
- Ad horrendum
- Bibliotéka
- Galéria és Humor
- Varia
- Alain de Benoist
- Guillaume Faye
- Határ Győző
- Videótár

Keresés

Keresés

Hírlevél

Iratkozzon fel hírlevelünkre!

Email cím: *

- Feliratkozás
- Leiratkozás

Beküldés

Belépés

Felhasználói név: *

Jelszó: *

Belépés

- **Felhasználó létrehozása**
- **Elfelejtett jelszó**

Navigáció

- o **Friss tartalom**
- **Hírolvasó**

ellen. Zündel ügyvédje, Douglas Christie könyörtelen keresztkérdéseknek veti alá a vád két koronatanúját, Rudolf Hilberg professzort és az egykori auschwitzi foglyot, Rudolf Vrbát. Hilberg reménytelenül dilettánsnak mutatkozik, Vrba pedig arcátlan hazudozóként lepleződik le.

1986: A Roques-ügy Franciaországban. Henri Roques közvélemény-kutató doktori disszertációját a Gerstein-jelentésről. Kurt Gerstein SS tiszt „vallomásait” tekintették a legjobb bizonyítéknak a belzeci táborban lévő emberirtó gázkamrák létezése mellett. Disszertációjában Roques kimutatja, hogy ennek a jelentésnek nem kevesebb mint hat változata van, és ezek mindegyike hemzseg a képtelenségektől. A média fékevesztett mocskoló gyűlölet-kampányba kezd a nantes-i egyetem ellen, amely elfogadta Roques disszertációját. Zsidó szervezetek és Izrael tiltakozásait követően végül Roques-ot megfosztották doktori címétől. Svájcban Mariette Paschoud tanítónő, aki támogatta Roques-ot, a média mocskoló kampányát követően elveszíti állását.

1988: A második Zündel-per Torontóban. Zündel büntetését 9 hónapra mérsékelik (négy évvel később a Kanadai Legfelsőbb Bíróság felmentette, és a törvényt, amely az elítéléséről szól, alkotmányellenesnek nyilvánították.) A per alatt az Egyesült Államok kivégzési szakértője, Fred Leuchter, aki az egyes amerikai államokban a bűnözők kivégzésére használt gázkamrákat tervezte, segítőknek egy kis csoportjával Lengyelországba utazik, és megtekintik a „gázkamrákat” Auschwitz I.-ben, Auschwitz-Birkenauban és Majdanekben. Későbbi jelentésében arra a következtetésre jut, hogy ezek a helyiségek technikai és kémiai okok miatt nem szolgálhattak emberirtó gázkamrákként. Tagadhatatlan tévedései ellenére is a Leuchter-jelentés megsemmisítő csapást mér a holokauszt-sztorira, mivel nagymértékben növeli a revizionizmus népszerűségét, és később Leuchter megállapításait Germar Rudolf egy sokkal tudományosabb vizsgálat keretében megerősítette.

1990: Franciaországban törvénybe iktatják a revizionizmus elleni botrányos Gayssot-törvényt. Ez a törvény megtiltja a müncheni perben meghatározott bármelyik „emberiség elleni bűntett” kétségbe vonását, és ezáltal alapot szolgáltat a revizionisták üldözésének Franciaországban.

1993: Germar Rudolf szakértői véleményének első változata az auschwitzi állítólagos gázkamrákról. Mesteri tanulmányában Rudolf bebizonyítja, hogy a „gázkamrák” sohasem voltak kitéve Ciklon B hatásának, amelyet állítólag szándékosan zsidók kiirtására használtak volna.

Jean-Claude Pressac francia történész közvélemény-kutató a Les crematoires d’Auschwitz (Az auschwitzi krematóriumok) c. művét, amelyet a média a revizionizmus végleges cáfolataként üdvözöl, de mert Pressac a legcsekélyebb dokumentatív bizonyítékot sem képes felhozni az emberirtó gázkamrák létezése mellett, könyve csak a holokauszt-sztori ürességét támasztja alá – függetlenül attól a tényről, hogy Pressac számos meglepő engedményt tesz a revizionistáknak.

1994: Germar Rudolf, abban a hiú reményben, hogy az Ernst Gauss írói álnév révén megvédi magát a jogi üldözéstől, kiadja a Grundlagen zur Zeitgeschichte (A kortárs történelem alapjai) c. művét. A tudományos antológia egy sor tanulmányt tartalmaz, amelyeket különböző revizionista tudósok írtak a holokauszt különféle vonatkozásairól. A könyvet Németországban azon nyomban betiltották, Rudolf pedig külföldre távozik, hogy elkerülje a börtönt. Még a Grundlagen megjelenése előtt a német rezsim a revizionizmus egyre növekvő befolyására reagálva drasztikusan megszigorítja a revizionizmus elleni törvényt.

Pierre Marais Les camions à gaz en question (A kérdéses gáz-kamionok). Kiváló tanulmányában a francia autótervező bebizonyítja, hogy az „emberirtó gáz-teherautók, amelyeket a németek állítólag a zsidók meggyilkolására használtak Chelmnoóban és Oroszországban, sohasem léteztek.

Jürgen Graf: Auschwitz. Tätergeständnisse und Augenzeugen der Holocaust (A holokauszt tetteseinek vallomásai és szemtanúi). Az állítólagos auschwitzi gázkamrákra vonatkozó szemtanúi beszámolók első gyűjteménye feltárja e beszámolók képtelenségét.

1995: Svájcban törvénybe iktatják az „antirasszista törvényt”, amelynek az a fő célja, hogy eszköz legyen a revizionizmus elnyomására.

Carlo Mattogno, Robert Faurisson, Serge Thion és Germar Rudolf Auschwitz. Nackte Fakten (Auschwitz. Meztelen tények) c. tanulmánykötetükben részletesen cáfolják Pressac említett könyvét, amely az utolsó komoly kísérlet volt az auschwitzi gázkamrák létezésének bizonyítására.

1996: A Garaudy-ügy Franciaországban. Roger Garaudy, a világhírű francia filozófus, aki korábban muszlim hitre tért, a Les mythes fondateurs de la politique israélienne (Az izraeli politika alapvető mítoszai) c. művében óvatosan támogatja a holokauszt-revizionizmust. A Garaudy-ügy vizsályt keltett a franciaországi zsidók és a sikeresen előretörő revizionisták között, noha a könyv revizionista fejezete meglehetősen mérsékelt.

Germar Rudolf angliai száműzetésében megindítja a Vierteljahreshefte für freie Geschichtsforschung c. magas színvonalú revizionista folyóiratot.

Jacques Baynac revizionizmusellenes francia történész a Le Nouveau Quotidien c. svájci lapban közzölt két hosszú cikkében beismeri, hogy a náci gázkamrák létezése mellett nincsenek bizonyítékok.

1998: Jürgen Graf – Carlo Mattogno: KL Majdanek. Eine historische und technische Studie (A majdaneki koncentrációs táborról szóló első tudományos mű bebizonyítja, hogy ebben a táborban sem voltak emberirtó gázkamrák, a zsidó foglyok tömeges agyonlövése nem történt meg, és Majdanekben összesen 42 500-an haltak meg.

2000: A Grundlagen bővített és korszerűsített változata, amelyet Germar Rudolf Dissecting the Holocaust (A holokauszt felboncolása) címmel jelentetett meg.

Londonban David Irving revizionista történész elveszíti perét Deborah Lipstadt zsidó antirevizionista író ellen, akit beperelt rágalmazásért.

Richard Krege ausztrál mérnök nagyszabású radarvizsgálatot végez Belzecben és Treblinkában. Az eredményeket, amelyek azt bizonyítják, hogy e két táborban nem léteznek az állítólagos hatalmas tömegsírok, 2001-ben tették közzé, és megadják

» A hozzászóláshoz [regisztráció](#) és [belépés](#) szükséges